

فکرشهر

خودت چه فکر می‌کنی؟ نوجوانی دوره تغییرات هم جسمی و هم فکری است.

این شهر چه ربطی به نوجوانی دارد؟

تو خودت به نسبت کودکی، چه تغییری را احساس می‌کنی؟

... و چیزهایی را بهتر یاد می‌گیری که ملبوس باشند.

بینم! اندیشیدن در دوره نوجوانی تغییر می‌کند، ولی همه نوجوان‌ها به یک اندازه این موضوع را جدی نمی‌گیرند.

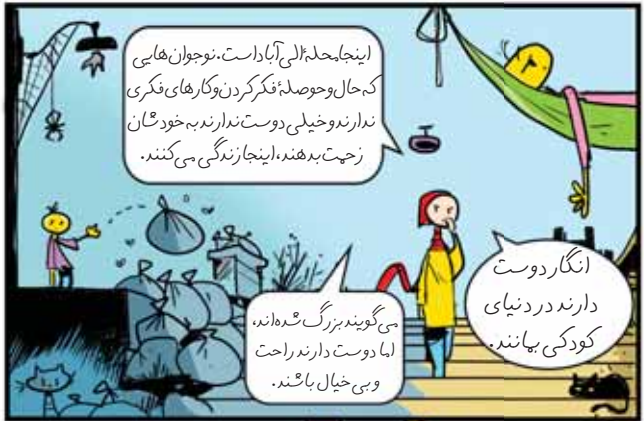

-خب! من چه تغییر فکری کرده‌ام؟ وقتی بچه بودم، خیلی چیزهای پیچیده و ذهنی را نمی‌فهمیدم...

می‌دانی که نوجوان‌ها می‌توانند بهتر تصمیم بگیرند.

درست است! من روی تصمیم‌هایم بیشتر فکر می‌کنم.

اینجا محله‌الی آباد است. نوجوان‌هایی که حال و حوصله فکر کردن و کارهای فکری ندارند و خیلی دوست ندارند به خودشان زحمت بدهند، اینجا زندگی می‌کنند.

انگار دوست دارند در دنیای کودکی بمانند.

می‌گویند بزرگ شده‌اند، اما دوست دارند راحت و بی‌خیال باشند.

اینجا محله ساکت آباد است.

اگر گفتی چرا این قدر سوت و کور است؟

بیشتر وقت این‌ها توی بازی‌های رایانه‌ای و تلفن همراه می‌گذرد...

فکرشان را صرف وقت‌گذرانی با بازی می‌کنند...

بیشتر این‌ها توانایی فکری خوبی دارند، اما...

حتماً خیلی می‌خوانند!

توی لاک خودشان هستند.

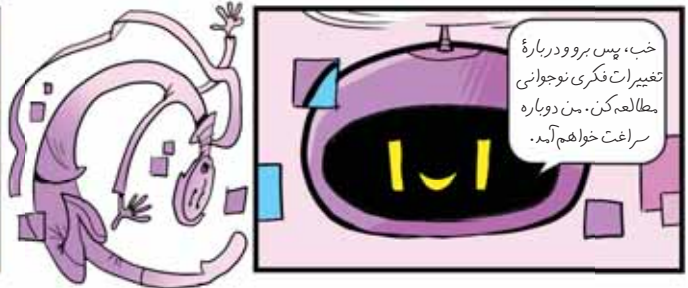
تو دختری هستی که هم باهوشی و هم خوب فکر می‌کنی.

من توی خانه با بابا و مخصوصاً ماما زیاد صحبت می‌کنم. اگر آن‌ها ایرادی هم به من بگیرند، در موردش بحث می‌کنیم.

این هم محله کمی عجیب! اشش درس آباد است. نوجوان‌هایی که زیاد برای درس و مشق وقت می‌گذارند، اما...

مثل رؤیا که فکرش فقط دنبال درس است، ولی گیج می‌زند!

خوب نیست درباره دوست این‌طور حرف بزنی.

وقتی می‌توانم از تغییرات فکری‌ام خوب استفاده کنم که:
 همیشه یادگیرنده باشم.
 از تجربه‌های جدید استقبال کنم.
 برای تصمیم‌گیری، احتمالات و فرضیه‌ها را در نظر بگیرم.
 کارهای نو و خلاق انجام بدهم.
 توانایی‌های ذهنی‌ام را تقویت کنم.
 به دیدگاه‌های دیگران توجه داشته باشم.
 درباره خودم بیندیشم.
 تغییرات فکری‌ام را مدیریت کنم.
 (مضا: نادیا)

